

MALEFIK (1) *sb m*

malefik *a.* **malefikus**.

I pl malefiki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek uprawiający czary; wróżbita; czarodziej, czarnoksiężnik [maleficus (ai) – szkodliwy, szkodnik; malefica mulier – czarownica, szkodnica Mącz 205c; praktykarz z gwiazd zabobonny – maleficus Cn]:

Szereg: »czarownik i malefik«: Bo oni [astrologowie] biegi miesięcow ráchuiąc/ przyfzłe przygody ludzkie wiedzieć chcą/ ktore czárownikámi y málefiki zowie tenże Prorok. SkarKaz 518b.

Synonimy: astrolog, astronom, czarnoksiężnik, czarodziejca, czarownik, gadacz, guślnik, gwiazdarz, kuglarz, magus, matacz, nekromantyk, nigromantyk, praktykarz, pyton, wieszczek, wrożek, zaklinaciel, zwodnik.

ZCh